

Vieną vakarą Śrīmatī Rādhārānī apžiūrinėjo save veidrodyje, vertindama, ar gražiai atrodo, kaip tai įpratusios daryti jaunos merginos. Dangų buvo nušvietusi auksinė pilnatis ir mėnuo atsispindėjo veidrodyje. Tai pamačiusi Rādhārānī pasisuko į Krišną ir tarė, „Krišna! Iš tikrųjų aš tokia pat graži kaip ir mėnulis, gražesnė už tave, tu tamsus tarsi naktis!“ Krišna nepasimetė, „Tu teisi, Rādhārānī! Bet ar pastebėtum auksinio mėnulio grožį jei nebūtų nakties tamsos?“

Iš "Sadhu sangos" laikraštuko, www.gauranga.lt